

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 142. Si autem interrogauero, non respondebitis. v. 68.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 140. *Dicentes: si tu es Christus, dic nobis. v. 66.*

Hanc quæstionem alij blando me, alij duro ore, permixtim & turbulente proposuerunt Domino; illi cogitantes, si eum blande compellamus confidenter suam dicet sententiam: hi, si proterue eum affamur, territus negabit se esse quod aliàs dixit; sed peruidebat Dominus consilium omnium eorum contra se, & nec blanditijs astute agentium, nec terrore truculentorum capiebatur sapientia Dei.

Domine, bene permisisti circa te talia sophismata exerceri, vt tui fideles per ista instruerentur ad cautelam, eadem enim egerunt persecutores gentiles, & hæretici falsi fratres in tuis seruis, quæ in te exercuerunt Iudæi. Tibi igitur laus & gloria sit in sæcula qui nobis tam illustri exemplo præite dignatus es.

§. 141. *Et ait illis: si vobis dixerò, non credetis mihi. v. 67.*

Attende ad bonos mores Christi Domini tui, considera quomodo & quam modeste, humili et, discretè, & sine cholera, arrogantia aut metu responsum det ijs, qui ipsam interrogant, cum arrogantia, odio, & inuidia. Discce & tu humiliter & cum modestia respondere amicis, & inimicis tuis pariter te interrogantibus: vt modestia tua laudetur coram Deo & hominibus, & quid respondit interrogantibus: An esset Christus? non aliud quam, non credetis: Certe hoc dicendo, satis ostendebat se esse Christum, quia hoc ipso ostendebat, te vel Deum, qui secreta cordis ipsorum pernosceret, vel valde prudentem, qui ex ante gestis certo prævideret futura contingentia, maxime contingenter te habentia; vt est velle credere, vel nolle.

Deus meus, agnosco te ex tuis meritis signis quæ sunt sapientia, gratia, & virtutes; & ideo adoro verbum tuum bonum, verbum sanctum, credo, credo.

§. 142. *Si autem interrogauerò, non respondebitis. v. 68.*

Tam dixerat Dominus: si Theles posuero & explicationem earum per sacrarum litterarum, Moysis & aliorum Prophetarum & Patriarcharum Patrum vestrorum consensum probauerò, non credetis; quia feci tam potenter quam fieri potest. Contra si vos Thesi ponatis, & ego contra argumentatus fuero, tunc ad argumenta mea etiã non respondebitis mihi in forma, negando, concedendo, aut distinguendo; sed dicetis vt alias *nescimus nolumus*, &c. Cum igitur in vobis isti pro ratione voluntas, miror vos simulare, quod desideretis intelligentiam de mea Persona, cum eam no-

litis habere, quandoquidem oblatam utroque modo possibili semper estis aspernati.

ECce ita sapienter loquebatur Dominus meus in iudicio tantorum virorum! Quis non miretur super eius dictis sanctis? Sed Christus Dominus meus semper sic loquitur. Ego autem insipienter, & alij sapienter locuti sumus. O Christe emenda nos per sapientissimas tuas elocutiones & propositiones,

§. 143. *Neque dimitteis. v. 68.*

Quoniam quod minus est facere recufatis, vt asserente & probante me credatis, vel interrogante me respondeatis, o Principes, quid spei esse potest de dimissione me: si vel sole clarius ostendero, me Christum Filium Dei esse viventis: imo tunc minus dimittetis, quia hoc ipsum est causa invidia totius, & ex ea ortæ apprehensionis, inauditiæ tractationis malæ & condemnationis iniustæ, quia filius Dei sum, & dicor.

O Principes, Principes, non videtis quo loco & in quanto periculo firmiter utinam saperetis, & ipsum Deum, Dei filium, iam vobiscum existentem adoraretis, & spiritu & veritate. quantum bonum haberetis apud Deum & homines! quantum gaudium & gloriam! sed hæc est hora vestra & potestas tenebrarum: patientia vsque ad iudicium.

§. 44. *Ex hoc autem erit filius hominis sedens à dextris virtutis Dei. v. 69.*

Solent homines oppressi in humanis iudicijs iniuste, cum ex ijs aliter non possunt appellare, ad Dei supremum tribunal recurrere; vt pulcherrimis exemplis factum, efficaciter ostendit Drexelius in suo tribunali lib. 2. cap. 3. quod caput omnes hoc loco pernosse oportem; hoc igitur posito, video hic Christum Dominum in iudicio hominum extreme & pessime oppressum etiam appellare. Veruntamen cum dignitatis suæ & persone memori respectu. Non appellat ad Dei iudicium vt adiuuandus; sed vt Iudex confesturus, & vt præses futurus: Eo igitur citat suos modo iudices: nec dubium quin ibi apparebuut die & hora præfixis, quomodo & alijs eocitatis euenit, apud Drexelium relatis.

TU Domine Iesu clementissime, viuorum simul & mortuorum Angelorum quoque, dæmonum, hominum & totius mundi Iudex æquissime, ne intres in iudicium cum seruo tuo; ne uè extremū rigorem aduersum me exerceas: redeat tibi quæso in memoriã nostri te caula è cælo in terram descendisse, nostri te caula

cruci